

Моя Україна – незалежна і вільна, я з нею пов'язую долю свою Виховний захід

В.О. Подгайна, Полтавська обл.

Учитель. Сьогоднішню годину спілкування присвячено річниці незалежності нашої неньки –України. Ви дізнаєтеся багато нового з історії становлення нашої держави. Також дізнаєтесь, яка прекрасна наша земля і яка тяжка доля випала нашому народові у його прагненні бути вільним і незалежним, мати своє обличчя, свою мову і культуру, свою самостійну державу. А ще я сподіваюсь, що після сьогоднішнього уроку кожен з вас зрозуміє, що ваша доля нерозривно пов'язана з нашою Батьківщиною. На вас також чекає приємна зустріч з нашими видатними односельцями (представляє гостей заходу). Отже, розпочинаємо.

Учениця 1

Україно моя! Тебе не вигадав Тарас,
Бо ти можлива і без нього.
Та й Котляревський в перший раз
Не споряджав тебе в дорогу!
Тебе оспівував Боян –
Поет і воїн знаменитий!
І скільки літ твої поля
Дають можливість людству жити...
Политі кров'ю поколінь,
Вони спроможні все вродити –
Бійців одважних, ковалів,
Красунь-жінок, високе жито...
Хати біленькі – оком кинь:
Од Сяну річки до Ельбрусу.
Орють і сіють козаки –
Нащадки хліборобів-русів...

Тебе не вигадав ніхто.
З'явилась ти у День Творіння!
Благословив тебе Христос
На вічне щастя і гоніння!
Щодня благаю я Христа,
Аби не знала ти руїни...
Тебе не вигадав Тарас –
Завжди була ти, Україно!..

Учитель. День незалежності... Як же довго наш народ чекав на волю! Ішли через утиски, в'язниці й Сибір упродовж усієї історії, від часів Київської Русі до наших днів. На цьому шляху загинуло безліч кращих синів і дочок України, які відстоювали її незалежність. Україна... В одному слові і для нас, і для чужинців бринить музика смутку і жалю... Україна – країна трагедій і краси, країна, де найбільше люблять волю і найменше знали її, країна гарячої любові до народу і чорної зради, довгої вікової героїчної боротьби за волю. Шлях України позначений високими степовими могилами, руїнами та прекрасними, безіменними, невідомо коли і ким складеними піснями.

З історії України ви знаєте, що в боротьбі за незалежність ми зобов'язані насамперед, українському козацтву. Давайте коротенько пригадаємо деякі сторінки історії.

Учень 2. Запорізькі козаки на чолі з Богданом Хмельницьким звільнили Україну від поляків і монголо-татар, утворивши Українську державу. Але розтерзаною і знесиленою була Україна. У полум'ї війни в руїни перетворилися міста і села. Вирішили козаки піти на союз із Москвою.

Збігали роки. Україна поступово перетворилася на глуху окраїну Російської імперії, дедалі більше утисків зазнавали мова та культура. Обмежувалися у своїх правах козаки. З вільної української держави вона стала Малоросією. 1764 року імператриця Катерина II скасувала гетьманство і зруйнувала Запорізьку Січ. Українська держава стала внутрішньою провінцією Росії. Про неї як державу забули на 150 років.

Учениця 3. Настав буремний 1917 рік. І весь світ почув: «Ще не вмерла Україна!». Українські культурні і політичні діячі створили Центральну Раду, яка 22 січня 1918 року перед усім світом проголосила Українську Народну Республіку, що стала самостійною, вільною і суверенною. На жаль, в лиху годину відродилась Українська держава, яка із самого початку опинилась у дуже скрутному становищі. Відсутність армії не дозволила боронити проголошену самостійність.

Тим часом у Росії до влади прийшли більшовики на чолі з Леніним. Росія не могла обійтися без України: тут вугілля і метал, тут хліб і цукор, інше продовольство, тут Чорне море з портами і флотом, тут великі трудові ресурси. Більшовицьке військо почало наступ на Україну.

Учень 4. 29 квітня 1918 року Центральна Рада зібралася на засідання, щоб прийняти Конституцію Української Народної Республіки і обрати президента - видатного українського вченого-історика Михайла Грушевсько. Зібрання ще не завершилося, як до залу ввійшли представники військового командування й оголосили, що Центральну Раду ліквідовано. Нова Українська держава проіснувала менше однієї доби.

Учениця 5. І ось настали 90-ті роки – час світлих надій та історичних звершень українського народу. 24 серпня 1991 року сталася важлива довгоочікувана подія в історії України. Верховна Рада прийняла Акт незалежності України.

«Виходячи із смертельної небезпеки, яка нависла над Україною, у зв'язку з державним переворотом в СРСР 19 серпня 1991 року, продовжуючи тисячолітню традицію державотворення в Україні, виходячи з права на самовизначення, передбаченого статутом ООН та іншими міжнародно-правовими документами, здійснюючи Декларацію про державний суверенітет України, Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки урочисто проголошує незалежність України та створення самостійної Української держави – України. Територія України є неподільною і недоторканною. Віднині на території України мають чинність виключно Конституція і закони України. Цей акт набирає чинності з моменту його схвалення».

24 серпня 1991 року

Верховна Рада України

Учитель. 1 грудня 1991 року понад 90% громадян, які взяли участь у Всеукраїнському референдумі, висловилися за незалежність України. Водночас було обрано Президента України – Леоніда Кравчука. Відомий автор і виконавець пісень Тарас Петриненко, аби взяти участь у Всеукраїнському голосуванні, відмінив свої гастролі за кордоном. «А раптом одного голосу не вистачить, щоб Україна стала вільною», - так прокоментував він свій вчинок.

28 червня 1996 року Верховною Радою України було прийнято Конституцію, у якій остаточно затверджено незалежність нашої держави. А статтею 20 Конституції України проголошено, що державними символами України є Державний Прапор України, Державний Герб України, Державний Гімн України. До речі, є цікава легенда, яку розповість нам учениця Настя Цілуйко.

(Легенда про державні символи України)

Учень 6. За ці роки прийнято Конституцію – Основний Закон нашого життя, проведено грошову реформу, за якою купони замінено постійною грошовою одиницею України – гривнею. За роки існування наша держава встановила дипломатичні відносини з багатьма країнами світу. Україна має 5 постійних представництв у міжнародних організаціях, є членом більш ніж 40 міжнародних та міжурядових організацій. 9 листопада 1995 року Україна стала членом Ради Європи і пов'язує з участю в цій організації подальшу інтеграцію до Європи. Багато досягнень у культурно-освітній сфері: це перехід на нову структуру, термін та зміст навчання, робота з обдарованою молоддю та ін. Україна має чимало здобутків у суспільно-гуманітарній, природничо-математичній, військово-медичній, космічній галузях. За ці роки Україна повернула забуті імена видатних літературних діячів, учених. Синьо-жовтий прапор почали помічати на спортивних аренах та мистецьких фестивалях та конкурсах.

Але ще багато важливих проблем Україні потрібно розв'язати!

Учитель. Дайте відповідь на запитання:

- Імена яких письменників було повернуто Україні та світовій літературі?

- Хто може назвати відомих спортсменів незалежної України?
- Назвіть українських співаків, чиї імена відомі за межами нашої держави.
- Хто із українських політиків став популярним за кордоном?

(Учні називають імена видатних українців)

Учитель. Так, багато здобутків у нас є. І всі ці досягнення мають не тільки загальнонаціональний характер. Історія твориться кожен день і кожен час, і не тільки в серці нашої держави – Києві, а й на нашій маленькій батьківщині – у рідному селі к. Мені дуже приємно представити людину, яка вершила і творила, здійснювала грандіозні проекти, перетворювала мрії на дійсність. Людину, яка зробила вагомий внесок у розбудову нашої молоді держави, заклавши міцний фундамент і побудувавши нове життя на селі.

(Виступ гостя. Бесіда з учнями, відповіді на запитання)

Учитель. Щоб побудувати будинок, потрібно закласти міцний фундамент. Щоб побудувати державу, потрібно прикласти максимум зусиль. На голому місці нічого не збудуєш. Щоб побудоване не зруйнувалось, потрібно доглядати за ним, примножувати, добудовувати, щоб було ще краще. Ця місія належить вам – нашому майбутньому поколінню. Але потрібно завжди пам'ятати тих людей, які своїм життям, своєю діяльністю стояли біля витоків розбудови. Тому зараз хочеться пригадати наших земляків, чиї імена золотими літерами вписані в історію села Вовчик.

Учитель. Дорогі діти! Щоб бути гідними патріотами у своїй державі, треба бути вихованими, працьовитими і з повагою ставитися до людей. Зараз я прочитаю притчі про вчинки людей. Ви ж повинні відповісти на питання:

- Який вчинок вам сподобався і чому? А як робити не слід?

(Учитель читає притчі «Хворий лікар» і «Камінь»)

(Сценарії шкільних свят. С.78-79). Невеличке обговорення)

Учитель. Може, хтось подумає: а у мене звичайні сільські пращури, колгоспниками були, працювали весь вік на землі, не здійснили ніякого подвигу, чим же тут пишатися? Та саме цим і слід пишатися, адже ваші предки не зрадили землі-годувальниці, чесно прожили своє життя, ростили хліб і дітей.

Хіба це не варте поваги? Саме з їхніх доль складається доля нашого села, нашої країни. Ви – нащадки родинних традицій, родовідної пам'яті. Сподіваюсь, що ви збережете і примножите здобутки вашої родини. Передасте цю пам'ять своїм дітям, щоб ніколи не перервався ланцюжок пам'яті, що з'єднує між собою покоління. І що міцніше буде цей ланцюжок, тим міцніше буде наше коріння, тим міцніше стоятиме на своїй землі наш народ, наша Україна.

Сьогодні я хочу вказати на наші невеличкі, але такі потрібні нашому лицю досягнення за минулий навчальний рік.

(Розповідь вчителя про досягнення учні класу)

Молодці! Я пишаюся вами і бажаю не зупинятися на досягнутому.

(Вручення подяк)

Учитель. Нехай ми не всі ходимо до церкви, але в такі хвилини потрібно помолитися за майбутнє нашої держави. Тож давайте запалимо свічку і прочитаємо молитву.

Молитва

В ім'я отця, і сина, і святого духу, й високого імені матері, землі рідної, України нашої славної нехай єднаються наші серця.

В ім'я правди, життя і всього суцного, непідкупного, вічного й нездоланного нехай твориться наш кожен крок на землі.

Нехай у великій нашій оселі збудеться воля творця, святиться ім'я і пам'ять живущого, насититься спрага шукаючого і повернеться вдячність всееремагаючого, кріпиться сила і воля недужого.

Нехай у царстві батьків і дітей наших передається з покоління в покоління праця й достаток, довіра й подяка, добрий звичай і спомин за добрі діла.

В ім'я добра і справедливості встає над Україною сонце.

Слава Україні!

Амінь.

Учениця 7

Моя Вкраїно, гарна, як калина.

В твоїх очах багато доброти.

Тебе не раз топтали і ганьбили,

А ти уміла всіх перемогти.
Тебе з корінням – та на попелище.
Тебе – у воду з каменем важким...
А ти до Бога все злітала вище,
Не скорена й не зламана ніким.
Із серця слово рідне виривали,
Палили вроду у сліпім вогні.
А ти весною знову зацвітала
У вишитім українському вбранні.
Тебе топтали, били, розтинали,
Стріляли у калину і пісні.
А ти співала. Як же ти співала!
Заслухувались навіть солов'ї.
Моя Україно, гарна, як калина.
В твоїх очах ще стільки доброти...
Схиляюсь у священному поклоні,
Щоб наш не перевівся родовід!

(Усі присутні співають Гімн України)